

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שני | פרשת ויקהל-פקודי | יח אדר

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

שנת התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

גלון מס' 166

דבר המערכת (בהמשכים)

מעשה נורא בענין צדקה: סיפור נורא מובא בספה"ק היכל הברכה פרשת ואתחנן (על פסוק הטיבו כל אשר דברו), מהרה"ק הרבי ר' זושא מהאניפאלי זי"ע, וז"ל: **"וסיפר לי מורי חמי הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם מרדכי מפינטשוב ששמע מאיש אלקים קדוש מוהר"ר ר' זוסיא מאניפאלי שסיפר לו איך בענינותיו היה שמש בעיר אוסטראה והיה דרכו להתענות שנים ושלושה ימים, ואחר כך היה הולך לבקש מאיזה בעל הבית שיתן לו על לחם להשיב נפשו. ופעם אחד אמר בלבו שזהו חסרון אמונה לילך ולבקש לחם אלא יבטח באלקיו באמונה שלימה שלא יחסר מזונו, ופעם אחד התענה שלשה ימים כדרכו ואחר התענית לא היה מי שיתן לו מעט לחם והלך והתענה עד שהיה קרוב למות ולא היה מי שיתן לו שום דבר, והיה רעש גדול למעלה ולא היה בכל המקום מי שיודמן לפניו זה המצוה הגדולה לקיים נפש קדוש כזה. כי לא היה אפילו אחד שיהיה ראוי לזה אף שהיו שם אנשים כשרים הרבה לא היו ראויים למצוה זאת שישלח לו השם יתברך דורון כזה כמבואר בזוהר הקדוש (ויקהל דף קצ"ח ע"א), וברא לו השם יתברך שני דדין בפיו, אחד הוציא דבש ואחד הוציא חלב, ושלושה חדשים היה ניזון מזה הדבש וחלב שהיה יונק מן הדדין שבפיו, ואחר עבור שלשה חדשים בא אליו אחד ואמר לו זוסיא קח לך ששה גראשין וקנה לך לחם אזי ברגע נפסק זה הדבש וחלב, כך סיפר הצדיק בפיו למורי וחמי", עכ"ל בספר היכל הברכה.**

העצה: על כן צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך שיזכה לעזור לעני תלמיד חכם הגון, ולתת צדקה רק לשיבות שלומדים זוהר הקדוש, ולא חס ושלום לעזור לדבני ועסקני הערב רב שנלחמים נגד הקדוש ברוך הוא, ואז תהיה הצדקה חשובה לפני הקדוש ברוך הוא.

העצה הכי הטובה והצדקה הכי הגדולה והזולה הוא לשלם ישר לדפוס להדפיס תיקון ל, תיקון מ"ג, תיקון מ"ח פתח אליהו הנביא ז"ל, וזה עולה רק 2.10 אגורות כל עלון ואתה מקבל על כל עלון שכר 15 מיליון כפול 250 אלף סיומי זוהר בכל יום ויום, לשלם לדפוס נא לטלפן להרב גבריאל 0527-651911.

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

המזון בהלכה

עמ' 2

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע, ולהבחל"ח גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים.

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

אני שומע זוהר הקדוש
אני שומע פנינים ומרגליות

כתוב: שמע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

34 #	["קול קורא" בולעטין] מורה תמוז תשכ"ז	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
35 #	["קול קורא" בולעטין] אב תשכ"ז	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
36 #	["קול קורא" בולעטין] אלול תשכ"ז	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
37 #	["קול קורא" בולעטין] תשרי תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
38 #	["קול קורא" בולעטין] חשוון תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
39 #	["קול קורא" בולעטין] כסליו תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
40 #	["קול קורא" בולעטין] סבת תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
41 #	["קול קורא" בולעטין] שבט תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
42 #	["קול קורא" בולעטין] אדר תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
43 #	["קול קורא" בולעטין] ניסן תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
44 #	["קול קורא" בולעטין] אייר תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
45 #	["קול קורא" בולעטין] סיוון תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
46 #	["קול קורא" בולעטין] תמוז תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
47 #	["קול קורא" בולעטין] אב תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
48 #	["קול קורא" בולעטין] אלול תשכ"ח	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה
49 #	["קול קורא" בולעטין] תשרי תשכ"ט	לקיים מצוות תוכחה כהלכתה- מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום המצווה

המשך בעלון הבא

המזון בהלכה

מכתבים של גדולי ישראל זי"ע ולהבדלה גדולי ישראל שליט"א על כשרות הבשר שאנו אוכלים

וישירה על השחיטה, כפי שאנו מכירים אותה. הצעות אלו הם בעיקרן כדלהלן:

(א) יש להמם כל הבהמות ועופות בהתאם לתהליכים מפורטים, אולם מדינות חברות "כולים להסמך יוצאים מן הכלל" מדרישה זו כדי להרשות "שחיטה בהתאם למנהגים דתיים".

(ב) במקום שהשחיטה הותרה "בהאם למנהגים דתיים" יש לבצעה "לכל הפחות בהתאם לקביעות בספח ה'".

(ג) ספח ה' קובע שחיתוך השחיטה "יבוצע ללא שהיה אחרי כליאה, בסכין מתאים לגודל הבהמה, ובחוד חד ולא פגום". "אסור להזיז" את הבהמה אחרי שחיטה, לכל הפחות במשך שלושים שניות, "ובכל מקרה עד שיפסקו הרפלקסים של גזע המוח", "הרשות המוסמכת" של כל מדינה (שהוגדרה "כרשות המרכזית של כל מדינת חבר המוסמך לבצע בדיקות וטרינאריות") חייבת ל"הבטיח" שלכל אדם המבצע שחיטה דתית... יש את הידע והמיומנות הדרושים כדי לבצע את המשימה בצורה יעילה, ולבסוף היא חייבת להבטיח "שכל הבשר המופק משחיטה זו יזוהה לצרכן הסופי כמופק משחיטה דתית".

(ד) אסור להשתמש באמצעי כליאה כלשהן הגורמים "כאב, סבל, או מצוקה לא רצויה, או התרגשות", ובמיוחד "אסור לתלות בהמות, להפוך אותם על גבן או להטות אותם, לפני הריגתם".

קביעה זו (ביחד עם שאר הוראות של התקנה), חלים מראשון לינואר 1992, להוציא מדינות חברות שיכולות עד ראשון לינואר 1995 (לאפשר שימוש נמשך במכלאה ההופכת את הבהמה על גבה, או מטה אותה, אם אותה מכלאה היתה בשמוש בית מטבחים פעיל בינואר 1992).

טיוטת התקנה כולל מספר דברים שהמשמעות שלהם חשובה וחמורה בנושא השחיטה. ראשית כל, יש כאן צעד נוסף בנטיה הנמשכת לעבר לחץ הולך וגובר על השחיטה. כרגע קיימת רק הוראה של שנת 1974 בענין היום, שקובעת במפורש שאינה נוגעת

המשך בעלון הבא

50

יובל שנים של פעילות המערכה

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

וְכָתַב המהר"ח"ו: וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יִשִּׁית אֶל לְבֹו כִּי בְעֹבֵר הִתְרַשְׁלוּתוֹ מִלְּמַד בְּחֻמָּה הַזֹּאת גֵּרָם כְּמֹה צְרוּת לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת תְּמִידִין כְּסֻדְרָן צְרוּת תְּכּוּפוֹת וּבָאוֹת עָלָיו וְעַל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּפֻצִים בְּאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ זֶה רוֹדֶה וְזֶה מְרַדֶּה וְדָאִי נִתְקַנֵּם מֵאַמֶּר הַמּוֹבָא לְעִיל שְׂבִמְנִיעֵת לְמַוֵּד הַחֻמָּה הַזֹּאת גִּוְרָם עֲנִיּוֹתָא וְחֻרְבָא וּבִזְהָ וְכוּ'... אֲשֶׁר עַל כֵּן הָאִישׁ הַיָּרֵא אֶת דְּבַר הַשֵּׁם בְּעֵינָיו יִרְאֶה וּבִלְבָבוֹ יִבִּין וְיַחוּס הֵן עַל נַפְשׁוֹ הַנִּשְׁבָּעֶת וְעוֹמֶדֶת קֹדֶם בּוֹאֶה לְעוֹלָם הַזֶּה שֶׁיִּלְמַד בְּסִתְרֵי תוֹרָה כְּדִי לְמִינְדַע לְמִרְיָה, וְלֹא יִצְטָרֵף לְחֹזֶר בְּגִלְגּוּל, וְהֵן עַל נַפְשׁ בְּנֵיו שֶׁלֹא יַעֲנִשׁוּ עַל דְּבַר זֶה בְּמִנִּיעֵת לְמַוֵּד בְּחֻמָּת הָאֲמִתּוֹ, וְהֵן עַל נַפְשׁוֹת הָאֲבִיוֹנִים וְהָאֲמִלִּים הַמְּטָלִים בְּרָעָב וּבְחֹסֶר כָּל בְּחֻסְרוֹן פִּיס הַקָּשָׁה מִכָּל, וְהוּא הַגִּוְרָם לְזֶה, וְהֵן עַל אַבּוּד כְּמֹה נַפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱבְדוּ בְּקֻצּוֹת הָאָרֶץ עַל יְדֵי אוֹיְבֵי וְשׂוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד יֹאמֶר בְּשֵׁלִי הַצֶּעֶר הַזֶּה, וְיִתְרַדֶּה בְּקוֹל מֶר וְיֹאמֶר אֵתָּה מֶה עֲשִׂיתִי וּמֶה גִרְמִיתִי צְרוּת וּצְעָרִים וּבִלְבּוֹלִים עַל קִצּוּרֵי בְּעִבּוּדֵת הַשֵּׁם וּמִנְעָתִי עֲצָמִי וְאַחֲרִים כְּמוֹנֵי מִלְּמַד בְּחֻמָּה הַזֹּאת בְּשׁוּם צֶדֶק מִן הַצְדִּידִים אִם בְּלִמּוּד וְאִם בְּחֻזֶּק וְאִם בְּהִתְקַרְבוּת וְאִם בְּמִנִּיעֵת הַטּוֹב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֶה שֶׁיִּכְלֹת בִּידּוֹ לַעֲשׂוֹת לְהִתְאַמֵּץ וּלְהִתְחַזֵּק בְּכָל חֻזֶּק וּבְכָל תְּקֵף לְעוֹרֵר לְבָבוֹת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁכָּתְבֵנוּ אַחַת לְאַחַת וּפִינָה לְבֹו לְעִבּוּדֵת הַשֵּׁם בְּכָל יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו אֲשֶׁר חֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי לִכְךָ נֹוצֵר הָאָדָם הַקָּרוֹי בְּצֵלֶם אֱלֹקִים וְיַעֲזֹרֵנוּ עַל כְּבוֹד שְׁמוֹ וְתִקְוָתָנוּ חֻזְקָה שְׂדֵדְרִים אֱלֹו הַיּוֹצֵאִים מֵעַמְּקֵי הַלֵּב יִכְנִסוּ בְּלֵב הָאָדָם הַמִּבְּיֵן בְּעֵין הַשָּׂכֵל וּשְׂכָרוֹ כְּפּוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, הַשֵּׁם יִסְלַק חֲרוֹן אַפּוֹ מֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אָמֵן, עַכ"ל הַמַּהֲרָח"ו.

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוֹץ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עַל יְדֵי לְמַוֵּד וְעֶסֶק בְּסֻפֵּר הַזֶּהר הַקְדוּשָׁה, שֶׁבְּזֹאת מִבְטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁב"י שֶׁנֶּצֶא בְּרַחֲמִים מִהַגְלוּת, וְלֹא צָרִיף נִסְיוֹן וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֵינֵי. וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי הַמִּקְבָּלִים, מוֹרְנוּ הַרְבֵּי חַיִּים וְיִטְאֵל, הַרְשָׁב"י, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְהֵבֵן אִישׁ חֵי וְעוֹד, דְּעֵתִיד לְמַוֵּד זֶה לְהִתְפָּרֵס וּלְהַגְלוּת, וְעַל יְדֹו תִּנְאָל הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה. וְעוֹד דְּבָרֵי הַגֹּה"צ הַמְּקוּבֵּל רַבִּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי זצ"ל דְּהוֹצֵא לְהָאָרֶץ יָמִים יִחוּזִק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּלוּמֹר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסוּ"ד וּבִזְהָ יִאֲרִיכוּ יָמָיו, וְקִבְלָה זֹו מִפִּי מֶרְנָא רַבִּי יֶאֱוֹדָה פְּתִיגָה זי"ע נֶאֱמָרָה וְכֹךְ הָוָה גַּם לְמַעֲשֵׂה כְּמֹה וְכְמֹה פְּעָמִים. וּמַעֲשֵׂה בְּחֻמָּה אֶחָד שֶׁחֲלָה וְלֹא אָבָה לְשִׁמְעַ, וְאֵכֶן לְאַחֵר כְּמֹה יָמִים שֶׁבֶק חַיִּים לְכָל חֵי רַחֲמָנָא לִיְצֵלָן. וְכָל גְּדוּלֵי הַסְּפָרִידִים שֶׁלָּבָם הָיָה רַחֵב כְּאוֹלָם – הַשִּׁיגוֹ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לְמַוֵּד הַזֶּהר הַקְדוּשָׁה תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע שמסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

בדיוק כפי שעשו בא"י, ההבדל בהוצאות על כל חצי קילו בשר היה בשליש של סנט אחד.

אך על כך כלל לא חשבו ב"התאחדות הרבנים" שעם קצת מאמץ כספי ניתן לתקן את הדבר, האמת היתה, שבחיבור של רבינו היו כתובים כל העצות, וכולם ידעו שאת זה ניתן לעשות, אבל לדאבוננו הם לא היו מעוניינים כלל לתקן את הדבר, שם כלל אין חושבים לתקן את הדברים, זה מעניין אותם כשלג דאשתקד...

ענין התיקונים מעסיק אותם כמו הפיאה השמאלית, כן-כשר-לא-כשר רח"ל, אותם מעסיק אך ורק פוליטיקה.

אי אפשר ליישב את הדבר רק על פי הזוהר הק' האומר שלפני ביאת המשיח יבוא יהיו רוב הרבנים והרעבי"ס חברי הערב רב רח"ל.

לא כתוב בשום מקום האם יקראו לאותו ערב רב "התאחדות הרבנים" או שם אחר, האדמו"ר מסאטמאר זצ"ל מביא זאת בספרו "ויואל משה" בשם שו"ת הרשב"א עיי"ש.

הפסיקו לאכול בשר

עתה בואו נראה מה עשו הרבנים היראים, וכן רבי"ס?

1. חלק גדול מן היהודים היראים הפסיקו אז לאכול בכלל בשר עוף, וזאת למרות שלא נגעו בבשר בהמה!

2. האדמו"ר מסקוור שליט"א והאדמו"ר מוויזניץ שליט"א מאנסי הזמינו עופות הגדלים אצל אלו הידועים שאינם נותנים זריקות לתרנגולים.

3. הביאו משאית שלמה עם עופות ממאנטריאל ליד טאש.

4. הרבי"ס היראים והרבנים שלחו שליחים לכל מקום בכדי להתעניין, ועד היום הינם משתמשים בעופות שאין מזריקים בהן זריקות.

5. קבוצה של אברכים שומרי תורה ומצוות הודיעו מיד ברבים כי ניתן לקבל עופות בריאים במקומות שסימנו (ראה נספחים).

6. רבינו קיבל מכתב מבן דוד של בעלי "עמפייער" הגר בארץ ישראל, שכתב לרבינו כי הוא מודה לו מאוד על הספר "אכילת התרנגולים כהלכתה", הוא מציין שהענין מבורר בטוב טעם, והוא ביקש להודיע כי "עמפייער" מיד תיקן את הענין כשנודעו לו הדברים.

7. אבל הרע-בנים המכורים מהתאחדות הרבנים הללו אינם רוצים בשום אופן לתקן, אפילו כשאין זה קשה כלל לא היו צריכים לעשות יותר מאשר להרוויח

המשך בעלון הבא

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אבות פרק ו'

(ב) אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף, שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם, ואומר והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת, אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה, שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות.

אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם

וכתב מורנו רבי חיים וויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים, וזל"ק: ... וזה אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הוישת כסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

ונרמז בפסוק "קול אומר קרא", ועל פיוצא בזה אמרו גם כן בספר הזהר פרשת בהעלתך (דף קנ"ב) וזה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי להווא

המשך בעלון הבא

מה אנחנו אוכלים?
מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

של רבנים, מאותם הדברים העשויים בבתי החרשת, עין שם.

כל אקא מבקשת: "וזכינו לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה, חכמים ונבונים, אוהבי ה', יראי אלוהים, אנשי אמת, זרע קודש, בה' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים וכו'". ואכן זו השאיפה של כל אם בישאל. ובכן, נביא כאן ספור המלמדנו עד כמה מאכלות אסורות מטמטמים את הילדים, שלא יוכלו להיות כן.

הקבלת פנים

הספור ארע בעיר לאמזיה בראש חודש סיון בשנת תקצ"ו. כל העיר הייתה בעת ההכנות לקראת החג, הרגישו את אורית החג, הפתים היו ערוכים ומוכנים, מפות לבנות המשמשות בדרך כלל בעת הסדר, כיסו את השלחנות, וצפיות חגיגיות כיסו את המטות.

אבל כל מי שהתבונן בתוך הפתים ראה שהם רקים מאדם, כאלו התושבים ברחו מן המקום בשל ארוע זה או אחר.

מה קרה?

העיר בלה אנשים נשים וטף יצאו לקבל את פניו של גאון הדור רבי עקיבא איגער, שהגיע למקום לבקור קצר.

אחד הפתכים הידועים שנכח במקום, העלה את הארוע מעל גבי הפתב וכך כתב:

"מאות מאות של תושבים יצאו לדרך בפניסה אל העיר שם המתינו, צפו וזכו לקבל את פניו של הגאון, מרחוק מתקרבת עגלה המובלת על ידי ארבעה סוסים, בעגלה יושב אדם רזה שהיה לבוש בבגד משי וחבוש בכובע מיוחד על ראשו, על פניו נתן היה לראות את עדינותו ואת צורתו המיוחדת שבאה להשרות אורית הנהגה כזו לה זוכים כאלו שקמו על מנת להיות מנהיגי הדור, תחושה זו הייתה של מאות האנשים שהתקבצו למקום, כלם התפופפו לראותו, ובאמצע קם אדם והכריז בקול "ברוך הבא" וכלם השיבו אחריו."

כאמור, כלם הגיעו, כל תושבי העיר, העסקנים וראשי הצבור, כלם התאספו בכפר הגדול של העיר. בני התורה סגרו את גמרותיהם, הסוחרים סגרו את בתי העסק, הנשים השאירו את עבודתם במטבח ובאו

מכתבים למערכת

בסיעתא דשמיא, לסדר ואתה תצנח ה'תש"ע

לכת"ר וזהר, מקים עלה של תורה ב"מפעל הזהר העולמי", כ"ק האדמו"ר מהאלמין הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, נעם השי"ת בישועתו.

מבקשים אנו להביע את ברכת הלב לכת"ר האדמו"ר שליט"א, על פעלו הנמרץ בהפצת אור הרשב"י בזהר הקדוש, בספריו היקרים ובמפעליו הפבירים - עד שכל מקום ואתר זוכה להיות מואר באור למוד הזהר.

ובזה בודאי מתכוונן עלינו מאמר התפלה: "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו". והוא פידוע ומפרסם מאמר משה רבנו רעיא מהימנא לרשב"י זיע"א כי "בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה" (נשא קכ"ד).

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ופולוגים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm